

DELFTSCH STUDENTENNIENWEEKBLAD.

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: A. A. BREVET ♦♦ MEJUFFROUW
C. A. A. F. GOEMANS ♦ J. W. BARTELD'S ♦ J. A. TIRION
F. TOLLENAAR ♦ TH. A. RESINK

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦ Begin van den jaargang 1 October. ♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

DERDE JAARGANG — No. 18. <

MAANDAG 10 MAART 1924.

INHOUD: D.S.C.: Senaatssamenstelling; Rede, uitgesproken door den heer E. L. A. Driessen; Bibl. Soc. Phoenix, Nieuw aangeschafte boeken. — Studiebelenen: Studieregeling der T.H. — Vereenigingsleven: D.S.V. „Onze Koloniën”; Christiaan Huygens. — Gedachten en Gedichten: De Oude (vervolg); Mijn Waarde Raphaël. — D.S.C.: Rede, uitgesproken door den heer L. L. W. van Soest; Antwoord van Mephisto. — Ingezonden: Meneer Mephisto, met onderschrift. — Boekbespreking: D. S. Almanak voor 1924. — T. H.: Aanmelding Ing. examens. — Correspondentie. — Feuilleton: Een zware dag (slot).

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

De Senaat van het Delftsch Studenten Corps heeft zich als volgt geconstitueerd:

L. L. W. van Soest, President.
J. Badon Ghijben, Secretaris.
F. Bakker Schut, Thesaurier.
G. Th. Joosting, Archivaris, Vice-President.
A. L. de Vos tot Nederveen Cappel, Commissaris,
Vice-Secretaris.

REDE, UITGESPROKEN DOOR DEN PRESIDENT VAN
DEN SENAAAT, DEN HEER E. L. A. DRIESSEN,
OP DINSDAG 4 MAART 1924.

Mijne Heeren Senatoren, Honorair- en Oud-Senatoren,
Mijnheer Van Soest.

Mijne Heeren.

Het oogenblik is gekomen, dat het presidentschap van ons Corps wederom aan een ander overgaat, dat frissche kracht en nieuw enthousiasme wordt opgeroepen zich in dienst van het Corps te stellen.

Nu ook voor mij het oogenblik van heengaan daar is, na gedurende 15 maanden een plaats in den Senaat te hebben bekleed, wil ik U niet vermoeden met beschouwingen over de laatste drie maanden, de maanden dat ik het voorrecht had de functie van President te vervullen.

Vele quaesties zijn de afgelopen drie maanden een onderwerp van bespreking geweest; ik meen echter dat het op dit oogenblik niet aan mij is deze te bespreken. Velen dezer quaesties immers, verkeerden nog in het stadium van voorbereiding, zoodat practische resultaten voorhands nog niet zijn te noemen. Onder zijn nieuwen President zal de Senaat deze quaesties nader hebben uit te werken.

Iets wil ik echter zeggen over een zaak, die ons allen de laatste maanden bezig houdt, één die van het grootste belang is voor het Corps en ieder zijner leden.

Ik meen hier de bij Koninklijk Besluit van 12 Januari ingevoerde Studiehervorming.

De redenen, die er den Senaat toe geleid hebben wederom na langen tijd de behartiging der Studiebelenen op te nemen, ik mag veronderstellen dat deze U allen bekend zijn.

Waar voornamelijk de beperking der examengelegenheid tot éénmaal per jaar het meest ingrijpend was in studenten- en Corpsbelangen, meende de Senaat zich op dit principiele punt te moeten specialiseeren, en de andere, vooral de meer practische bezwaren, die door de hervorming waren gerezen, aan de Centrale Commissie tot behartiging van Studiebelenen te moeten overlaten.

Een request aan Hare Majesteit de Koningin en het initiatief

tot het verzenden van een verzoekschrift der ingeschrevenen aan den Minister van Onderwijs waren van deze actie van den Senaat de voornaamste resultaten.

Mocht het request aan H.M. geen dadelijk effect hebben, het verzenden van een verzoekschrift aan den Minister door meer dan 75% van het aantal ingeschrevenen moet medewerken, het kan niet anders, dat een beter en juister inzicht wordt verkregen, waar het den studenten voornamelijk om gaat, namelijk om naast en niet ten koste der studie voldoende gelegenheid te hebben zich algemeen te ontwikkelen, een gelegenheid, die door slechts éénmaal per jaar examen af te nemen, aanzienlijk dreigt te verminderen.

Mijne Heeren. De resultaten van dit verzoekschrift, hetwelk gisteren met een door den Senaat opgestelden Memorie van toelichting aan den Minister persoonlijk werd aangeboden, zij zijn vooralsnog niet te voorspellen. Laten wij echter hopen, dat de stem van het geheele studeerende Delft niet nalate indruk te maken en haar invloed te hebben op de beraadslagingen over deze voor ons zoo vitale quaestie.

Mijnheer Van Soest.

U als mijn opvolger te mogen begroeten, doet mij van harte genoegen, temeer omdat ik er van overtuigd ben dat gij met Uw werkkraft, doch voornamelijk met Uw enthousiasme, dat in vereenigingen in en buiten het Corps zoo ondubbelzinnig is aan den dag getreden, veel zult weten te bereiken in het belang van het Corps en zijne leden.

Veel zal er van U worden gevergd. Een aantal vraagstukken wachten op afdoening, andere zullen U door de bestaande Corps-toestanden worden opgedrongen; ik twijfel echter niet of gij zult kans zien U van dezen moeilijken taak naar behooren te kwijten. Een grooten steun zal het voor U zijn dat Uwe Mede-Senatoren reeds sedert eenige maanden de gelegenheid hadden zich in Senaatszaken en de zich voordoende quaesties in te werken, ik ben er van overtuigd dat zij U in alles een grooten steun zullen zijn.

Mede-Senatoren!

Het is de laatste maal dat ik U met dezen titel kan aanspreken, immers binnen eenige oogenblikken zal een ander Uw President zijn. Drie maanden behartigden wij tezamen de belangen van het Corps. Nu onze wegen zich scheiden, stel ik er prijs op U te danken voor Uw hulp, steun en vriendschap, die ik van U ondervond, drie factoren welke zooveel bijgedragen hebben om onze gezamentlijke taak te verlichten.

Moge mijn opvolger evenals ik in U aantreffen dat groote enthousiasme en dien wil naar besten weten mede te werken tot bloei van ons Corps.

Mijne Heeren, ik dechargeer thans mijzelf als President van den Senaat van het D. S. C. en installeer den heer L. L. W. van Soest in mijn plaats.

De rede van den heer L. L. W. van Soest is opgenomen begin Tweede blad. Red.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. Nederlandsch.

Dr. E. C. Pienaar. — Digtters uit Suid-Afrika.

II. Fransch.

Albert Adès et Albert Josipovici. — Les Inquiets (roman).

III. Engelsch.

Luigi Pirandello. — Three Plays (translated bij Edward Storer).

VI. Geschiedenis en Levensbeschrijvingen.

Le Comte Leon—L. Tolstoi. — La Vérité sur mon Père.
La Revue hebdomadaire. (Jubilé de Paul Bourget).

VIII. Sociale Wetenschappen.

Mr. P. Drooglever Fortuyn. — Het Organisme eener groote stad.

X. Kunst.

Jaarboek Nederlandsche Ambachts- en Nijverheidskunst 1922.

STUDIEBELANGEN.

STUDIEREGELING DER T. H.

Maandag j.l. werd den Minister van Onderwijs aangeboden het door 1623 van de 2096 ingeschrevenen aan de T. H. onder- teekend adres, waarin wordt verzocht het daarheen te leiden, dat de regeling van de studie aan deze Hoogeschool worde aan- gevuld met een bepaling, dat meer dan éénmaal per jaar ge- legenheid zal worden gegeven tot het afleggen van Propaedeu- tische en Candidaats-examens.

Uit 't aantal van 1623 handteekeningen, dus ruim 75% van 't totaal aantal ingeschrevenen (2096), waarvan 119 in de maand Januari afgestudeerden, meerendeels door afwezigheid, 't ver- zoek niet konden steunen, moge wij als vaststaand beschouwen, dat dit adres den algemeenen wensch der studenten weergeeft.

Aan de Memorie van toelichting, waarmee 't adres vergezeld ging en door den Senaat van 't D.S.C. werd samengesteld, ont- leenen wij 't volgende:

Terwijl tot dusverre Propaedeutisch-examen werd afgenomen in Juni en in September, Candidaats-examen in Januari en Juni, wordt thans slechts éénmaal per jaar, n.l. in Juni, ge- legenheid gegeven tot het geheel of gedeeltelijk afleggen van deze examens. Tegen de beperking bestaan de volgende bezwaren:

a. Door slechts gelegenheid te geven tot het afleggen van examens eenige weken na afloop van het studiejaar, hebben slechts zij kans voor het examen te slagen, die de stof dermate snel kunnen verwerken, dat zij voor algemeene recapitulatie aan dezen korten tijd voldoende hebben. Anderen, wien het verwerven van een juist overzicht over de behandelde stof meer tijd kost, wordt door slechts eenmaal de gelegenheid te bieden tot het afleggen van examens (en wel juist onmiddellijk na den afloop van den cursus) vrijwel de kans ontnomen voor het examen te slagen. In verband hiermede dient er op gewezen te worden dat dit nog niet behoeft te wijzen op hun mindere ge- schiktheid voor de studie voor ingenieur. Zelfs bestaat de mo- gelijkheid dat achteraf zal blijken dat hun kennis, waarvoor zij zich meer moeite hebben moeten getroosten van blijvender aard zal zijn dan snel verworven parate examen-kennis. Tot dusverre bestond voor deze categorie van studenten (die door de gecompliceerde studie uit den aard der zaak vrij groot is) gelegenheid dit examen eenige maanden later af te leggen. Nu evenwel ver- liezen zij een jaar.

b. Geen rekening wordt gehouden met het feit dat velen door militaire dienstplicht genoodzaakt zijn hun studie voor den tijd van enkele maanden te onderbreken. Thans zullen zij het af- leggen van hun examen een geheel jaar moeten uitstellen, wan- neer zij een redelijken kans van slagen willen hebben. Evenzeer geldt dit bezwaar bij een eenigszins langdurige ziekte.

c. Als gevolg van de beide vooraf gaande punten zullen velen slechts ten deele voorbereid aan het examen deelnemen, daar zij bij niet slagen even lang zullen moeten wachten op 't weder- aflaggen van dat examen als wanneer zij niet daaraan hadden deelgenomen. Te eerder zullen zij een kans wagen, daar de mo- gelijkheid om ondanks hun onvoldoende voorbereiding, toch voor het examen te slagen, voor hen zuivere winst in tijd be- teekent. Tot dusverre gaven velen er de voorkeur aan het examen eenige maanden uit te stellen, teneinde voldoende voorbereid er aan deel te nemen.

d. Tengevolge hiervan wordt het aantal examinandi en vooral het percentage der niet-geslaagden aanmerkelijk verhoogd. Dit laatste zal niet nalaten onjuiste gevolgtrekkingen aangaande de zwaarte der studie en de capaciteiten der studeerenden in de hand te werken. Bovendien is het gevaar niet denkbeeldig dat dit hoog percentage niet-geslaagden de examen-eischen zal ver- minderen, hetgeen ook in de studentenwereld niet gewenscht wordt.

e. Een ander gevolg van het onder c genoemde zal zijn dat degenen die onvoldoenden tijd hebben om zich voor een examen voor te bereiden, hun toevlucht zullen nemen tot een repetitor, die hen slechts de parate minimum-examen-kennis zal bijbre- ngen. Het is te duchten, dat door de nieuwe examenregeling meer nog dan tot dusverre, het bezoeken van repetitoren het geregeld collegeloopt zal vervangen.

f. De studenten zullen weinig of geen tijd meer beschikbaar durven stellen aan hun algemeene ontwikkeling, zoowel licha- melijke als geestelijke, daar zij het niet zullen wagen hiervoor de verlenging van hun studietijd met een jaar te riskeeren. Door te weinig tijd te geven aan hun algemeene ontwikkeling doen zij echter niet alleen zichzelf te kort, doch ook de Maatschappij, welke zoozeer behoefte heeft aan ingenieurs, die naast hun tech- nische kennis een juist inzicht in maatschappelijke toestanden bezitten en die door hun persoonlijkheid in staat zullen zijn een leidende positie in te nemen.

In de Memorie van Antwoord op de Onderwijsbegroting (Tweede Kamer) wordt omtrent het beperken tot éénmaal per jaar van de gelegenheid om examen te doen, uitsluitend het volgende opgemerkt:

„De regeling om op grond van de daarvan verwachte voor- deelen een examen na het eerste jaar in te stellen, verdubbelt het aantal Propaedeutische examens, waardoor het technisch onuitvoerbaar wordt de examens meer dan éénmaal per jaar af te nemen.”

Naar aanleiding hiervan werd opgemerkt, dat weliswaar het totaal aantal Propaedeutische examens per jaar vermeerderd, (zij het ook niet verdubbelt, daar bij de Mijnbouwkundige en Bouwkundige Afdelingen reeds een één-jarig Propaedeutisch examen bestond en bij de Scheikundige Afdeling geen volledige verdubbeling zal plaats hebben), maar dat naar de mening van den Senaat de technische bezwaren van deze vermeerdering

Van Manen. Zoover als ik Uw vrouw ken lijkt het me het beste, er niet te veel over te praten. Maar stil, daar komen ze. Nu maar moedig op Uw doel los.

Tweede Acte. Zevende Scène.

(Mevr. Meertens. Lizzy. Van Manen. Verbeek).

Mevr. Meertens (in de deur). Ik heb anders nog heel erge hoofdpijn. Nee maar, meneer Van Manen, bent U nu al weer hier.

Verbeek. Dag. . . . Anna!

Mevr. Meertens. Dag Verbeek. Ga zitten als je blijft. Maar meneer Van Manen. . . .

Lizzy. Gaat U nu eens kalm zitten, moeder.

Verbeek. Ik kwam dan. . . . (staat op). Ik kwam dan, zooals ik vanmorgen afgesproken had en zooals mijn bedoeling was, eh. . . .

Van Manen (zacht). Kort maar krachtig, meneer Verbeek.

Verbeek. Ik kwam je even spreken over die f 200,—.

Mevr. Meertens. Maar Verbeek, over zooiets praat je toch niet als er een vreemde bij is!

Verbeek (met mannenmoed). Hij is geen vreemde, hij is onze schoonzoon, Anna!

Mevr. Meertens. Dat mankeert er nog maar aan.

Lizzy. Uw schoonzoon!

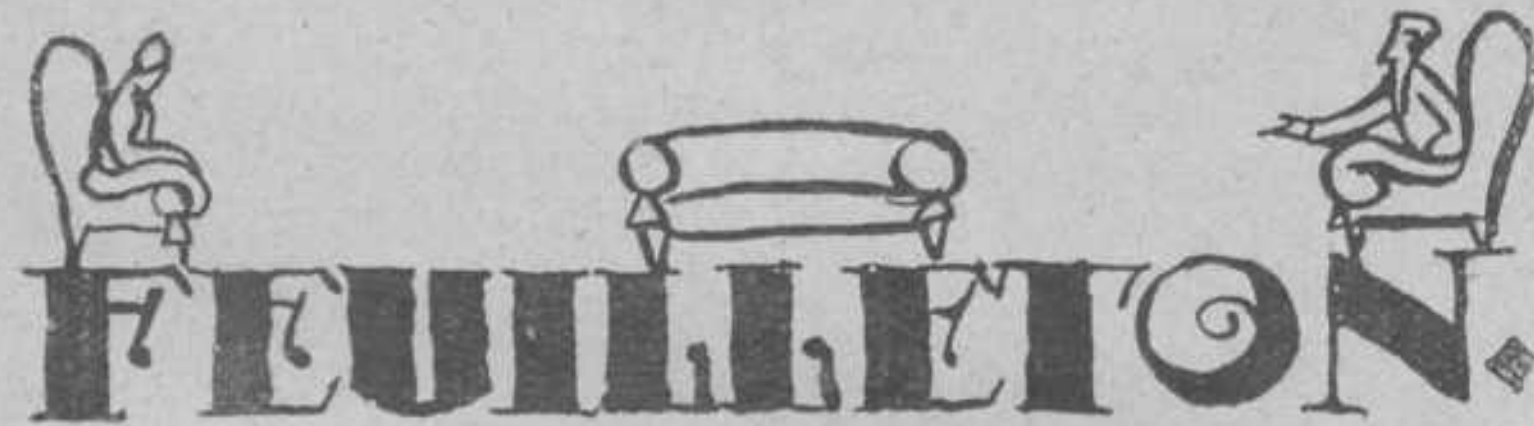
Verbeek. Ja en ik ben er heel blij mee.

Mevr. Meertens (opgewonden). Maar ik niet! Wat beteekent dat allemaal. Zijn jullie niet wel bij je hoofd. Dit is toch te gek om rond te loopen. Meneer Van Manen mijn schoonzoon.

Lizzy. Nou, moedertje, zoo erg is dat toch niet!

Mevr. Meertens. Ja, maar. . . .

Van Manen. Mevrouw Meertens, ik herhaal mijn verzoek van

EEN ZWARE DAG

Blijspel in 2 bedrijven.

(Slot).

Verbeek (onzeker). Ja, dat was wel mijn plan, maar eh. . . .

Van Manen. Zoudt u het erg prettig vinden, als dit uit den weg werd geruimd.

Verbeek. Ja.

Van Manen. Dan zal ik u helpen!

Verbeek. U. (Kijkt hem aan). Ik vind het erg vriendelijk van u, maar ik heb eerder iets goed te maken bij u.

Van Manen. U bedoelt dat bezoek van dezen morgen. Meneer Verbeek, dat was het begin van mijn geluk.

Verbeek (denkt na). Oh. . . . eh. . . . is het dat. Verstoorde ik daar juist misschien. . . .

Van Manen. Ja meneer Verbeek. Ik heb net Uw dochter ten huwelijk gevraagd.

Verbeek (vroolijk). Nee maar, dat is prachtig. Mijn Lizzy verloofd! Daar ben ik blij om.

Van Manen. Maar ze heeft nog geen „ja” gezegd.

Verbeek. Zoover ik mijn dochter ken — en in dit opzicht is ze net mijn vrouw — zal ze nooit „ja” zeggen. Dat heeft mijn vrouw ook nooit gedaan. Maar om nu nog eens terug te komen op die f 200,—. Hoe zou ik dat het beste kunnen doen?

geenszins worden ondervangen door beperking der examen-gelegenheid tot éénmaal per jaar.

Het totaal aantal Propaedeutische examens per jaar vermeerderd immers, onafhankelijk van de vraag of men deze alle tezamen op één tijdstip per jaar afneemt, dan wel of men dit zelfde aantal verdeelt over twee perioden in dat jaar. Bovendien rijst de vraag of de technische bezwaren, verbonden aan het examineren van ± 1800 à 1900 studenten in één examenperiode, zooals volgens de thans ingevoerde regeling noodig zal zijn, niet veeleer pleiten voor het verdeelen van dit groote aantal over twee perioden per jaar.

Naar de meening van den Senaat zou het dan ook zeer wel mogelijk zijn een regeling te maken, waarbij het totaal aantal examens per jaar niet grooter is dan bij de thans ingevoerde regeling, maar waarbij de studenten toch, overeenkomstig de door hen sterk gevoelde behoefte, in de gelegenheid zijn voor het tijdstip van hun examen een keuze te doen uit twee examenperioden per jaar. Parallel aan de thans ingevoerde gelegenheid om her-examen te doen, zou het in dit stelsel niet uitgesloten behoeven te zijn, dat men bij afwijzing het examen binnen het jaar opnieuw kan alleggen, namelijk in de eerstvolgende examenperiode.

Ten slotte zij er nog op gewezen dat de nieuw ingevoerde regeling een ongelijke behandeling schept van de Scheikundige studenten ten opzichte van de overigen. Voor hen is bij uitzondering wel de mogelijkheid blijven bestaan om het Candi-daats-examen tweemaal per jaar af te leggen.

VEREENIGINGSLEVEN.

D. S. V. „ONZE KOLONIEN”.

Lezing van Mr. A. M. Joekes (oud-lid van den Volksraad), op Woensdag 12 Maart 1924, n.m. 8 uur, in de Nutsspaarbank (Oude Delft).

Onderwerp: „Het bestuur over Indië”.

Aan belangstellenden zal gaarne introductie worden verleend.

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

Th. A. Resink, Voorzitter.
H. A. G. Hazu, Secretaris.
Kandjng Pangeran Ario Hadinegoro, Penningmeester.
Mej. P. V. Rooseboom, Vice-Secretaresse.
J. W. Th. van Erp, Commissaris.

DELFTSCHE STUD. NATUURWETENSCHAPPELIJKE VEREENIGING „CHRISTIAAN HUYGENS”.

Voordracht op Woensdag 12 Maart 1924, des avonds 8 uur, in zaal β van het Gebouw voor Natuurkunde, Kanaalweg.

Spreeker: Prof. Dr. P. P. Ewald, hoogleeraar aan de Universiteit te Stuttgart.

Onderwerp: Brechung und Reflexion des Lichtes in festen Körpern vom Standpunkte der Atomtheorie.

De Secretaris, G. P. DE HAAS.

hedenmiddag en vraag hierbij plechtig de hand van Uw dochter Lizzy.

Mevr. Meertens. Ik geef mijn toestemming niet.

Lizzy (positief). En ik wel.

Verbeek. En ik ook!

Mevr. Meertens. Wat jij ook.

Lizzy. Kom, moedertje, zegt U nu maar dat U het niet zoo heel erg vindt En U hebt vanmiddag nog gezegd.

Mevr. Meertens. Ja, toen... maar toen wist ik nog niet....

Lizzy. Als ik nu van hem houd!!

Van Manen. Stemt U toe?

Mevr. Meertens. Ik zeg geen „ja”.

Verbeek (tot Van Manen). Zie je nou wel. Nu deze zaak dus tot een geeie oplossing is gebracht....

Mevr. Meertens. Heelemaal niet.

Verbeek. Nu de zaak kan dan voorloopig blijven rusten.

Mevr. Meertens. Waarachtig niet. Ik eh....

Verbeek (weifelend). Nu de zaak dan, eh.... is, zooals ze is, wou ik je.... die f 200,— geven.

Mevr. Meertens. Welke f 200,—.

Verbeek. Die f 200,—, van eh.... die rekening.

Mevr. Meertens. Welke rekening? Ik begrijp er niets van.

Van Manen (zacht tot Verbeek). Volhouden en niet wanhopen.

Verbeek. Ik ben je nog f 200,— schuldig, Anna.

Mevr. Meertens. Ik weet van niets.

Verbeek (harder). Maar ik weet het.

Mevr. Meertens. Maar waarvoor dan toch.

Verbeek (harder). Doet er niet toe.

Mevr. Meertens. Ik wil ze niet hebben. (Verbeek kijkt perplexe).

Van Manen (zacht). Sterk blijven.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

DE OUDE.

(Vervolg.)

Er kwamen nu veel menschen die voelden, voor wat van lang vervlogen tijden was en zoo werden de burgers van de stad heel trotsch op hun kerk, omdat ze nu wisten, dat hij mooi was, en er waren andere steden, die er geen hadden. Elke vreemdeling, die in de stad kwam, moest hem zien, van boven tot onder — maar 't was heel ongelukkig, dat daarvan de kerk niet bestaan kon, want op een nacht is toen de oude trappentoren ingestort. 's Morgens lag er nog maar een puinhoop tegen de kerk, en in de lucht erboven stak een grillig verbogen ankerstang.

Na het ontbijt was de oudheidvorschcr al bij het puin. Hij liet door een werkmán de steenen wegruimen en wachtte in zenuwachtige drukte wat komen zou. Eindelijk waren de onderste treden bloot en een breekijzer moest gehaald om de steenen weg te breken. Als een zwarte kever scharrelde de oudheidvorschcr rond in de open wonde van de arme oude kerk, en peuterde met zijn zakmes de kalk vast weg. Omdat het pas geregend had maakte hij zich erg vuil.

Toen kwam de werkmán terug en voor het breekijzer weken de steenen een voor een. Een kille molmlucht steeg uit het gat en even dacht de man het licht van een kaars te zien, toen stak hij voorzichtig het hoofd naar binnen en lichtte bij, met een kaarsje.

Het was een kleine ruimte, een soort cel, op de grond lagen wat beenderen en vermolmde stukken hout, maar, daartusschen was een boek, een kostbaar handschrift! In één sprong was hij beneden, stopte het onder zijn jasje. Was de inkt nog vochtig? Hij rende ermee naar huis, zoo vlug als nooit iemand hem had zien loopen, en het juichte in zijn hart.

Helaas, hij vergat het eindje kaars, dat brandend lag tusschen het oude hout en hoe het zoo noodlottig kon loopen is onbegrijpelijk, maar de volgende nacht is de kerk afgebrand en er was niets te redden.

Nu is alleen het boek nog over, dat met de mooiste bladzijde naar boven in een glazen vitrine ligt, met een jaartal erbij. De stad heeft een bijzonderheid minder, maar omdat een stad geen museum is, is dit niet zoo erg. Er zijn nog enkelen die droevig denken aan het oude gebouw, maar de meesten verheugen zich in het nieuwe, dat beter verwarmd is. Maar in niemands leven, is door de brand iets veranderd, is het dan wel zoo erg dat de oude weg is; de vrome kluzenaar is bij zijn God.

Het zij zoo.

O.

MIJN WAARDE RAPHAEL.

Sedert mijn vorig schrijven is er veel in deze wereld veranderd. Veel is er gebeurd in die veertien dagen, dat maar beier nooit had moeten gebeuren. Dit kunt gij lezen in de kranten, in de kunscritieken.

Veel is er niet gebeurd, wat wel had moeten gebeuren. Dit is in eigen hart te lezen (en bij Beekman te hooren).

Doch hoeveel er wel en niet gebeurt, mijn waarde Raphaël, mijn verkoudheid gaat maar niet over.

Verbeek (heel hard). Je.... zult ze aannemen.

Mevr. Meertens (schrikt). Nou goed, nou goed. Ik heb hoofdpijn, maar als je dat wilt....

Verbeek. Hier zijn ze.... eh.... (zoekt in zijn zak. Zacht tot Van Manen). Waar heeft U dat geld.

Van Manen (zoekt in zijn zak). Hier is het. (Geeft hem de f 200,—).

Verbeek (geeft ze aan Mevrouw. Manmoedig). En nu praten we er niet meer over.

Mevr. Meertens (kleintjes). Goed eh. Dank je. (Bedenkt zich, dan met een lief glimlachje). Meneer Van Manen, kwam U vanmiddag niet om f 200,—. Zullen we alles maar weer vergeten. Neemt U ze dan van mij! Mag het,.... man? (Geeft Van Manen het geld).

Verbeek (knikt). En nou wou ik je nog even onder vier oogen spreken, Anna. (Zacht). We moeten de jongelui even alleen laten. (Verbeek en Mevr. Meertens af).

Tweede Acte. Achtste Scène. Lizzy. Van Manen.

Van Manen (omarmt Lizzy). Mijn vrouwtje.

Lizzy (plaagt hem). Ik heb nog geen „ja” gezegd.

Van Manen. Je hebt geen „nee” gezegd en dat is al een heele boel.

Lizzy. Wie had dat vanmorgen kunnen zeggen?

Van Manen. Dit was wel de zwaarste, maar ook de heerlijkste dag in mijn leven! Zullen we er nu nog een goed slot aannemen.

Lizzy. Hoe?

Van Manen. Door die f 200,— toch aan Mientje Zwarts te sturen. (Doet het geld in enveloppe).

Doek. — Einde.

ESMERALDUS.

En, zooals gij weet, is dit de eenige ziekte waarvoor, zelfs in den hemel, geen genezing is te vinden.

Het is verwonderlijk, zoo diep als in de menschheid het besef wortelt van een oude, eeuwige veete met de natuur.

Want er is op de heele wereld niemand, die U zal tegenspreken, als gij zegt, dat gij verkouden zijt geworden door dat vervl. weer.

Neen, eerder zullen zij gaan praten over hun eigen verkoudheden. Zij zullen U zeggen, dat zij altijd in het najaar of het voorjaar verkouden zijn, of zij zullen U zeggen, dat zij altijd maar drie dagen achter elkaar verkouden zijn, maar dat zij er dan ook heelemaal ziek van zijn, enz.

En in gezelschap zullen zij U willen overtuigen, dat zij het van

die of die gekregen hebben (maar de juiste persoon zullen zij U niet noemen).

En zij vergeten, dat zij slechts een kleine schakel zijn in den oneindigen keten van verkoudheden, die de gansche aarde omslingert als een gordel van vuile zakdoeken en hierbij wél varende wasscherijen.

Waarde Raphaël, mijn brief is ten einde en ik vraag je vergeving voor het onderwerp, dat ik besprak. Zeer zeker zou ik dit niet gekozen hebben, als niet in aantocht was die heerlijke tijd, die lente wordt genoemd; de tijd van vreugde in het dierenrijk, die tijd van droefenis voor den mensch, die na zijn eigen opbloei niet genieten kan (in tegenstelling met wat alle dichters ons leeren).

Je trouwe Gabriël.

ADVERTENTIËN.

LANDMETEN, WATERPASSEN EN GEODESIE

wordt **GEREPETEERD** door

Ir. A. P. C. VAN BEEK, c. i.,
LAAN VAN MEERDERVOORT 345,
DEN HAAG. 10) TEL. M 3725.

12

Stoom-Wasch- en Strijkinrichting
„**HELDERLUST**”

G. J. VAN DER MEER,
Hugo de Grootstraat 52/54. Telef. 540.

Behandeling van de fijne Heerenwasch:
BOORDEN, OVERHEMDEN,
MANCHETTEN, ENZ. ENZ.

Ontvleken en oppersen van Heeren-Costuums.
ZEER BILLIJKE PRIJZEN. (20)

BEZOEKT **Café-Restaurant**
DE KROON (10)

Hertog Govertkade ♦ DELFT ♦ Telefoon No. 1061

Prima consumptie. - Billijk tarief.

UITGAVE VAN DE TECHNISCHE
BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR. TE DELFT

Zooeven is bij ons verschenen:

HANDBOEK DER METAALBEWERKING

DEEL I - HANDBEWERKING

DOOR

J. DE JONG,

Gediplomeerd meester in het Smeden,
Leeraar bij het Nijverheidsonderwijs in Nederl.-Indië.

MET

EEN HOOFDSTUK OVER MATERIALENKENNIS

DOOR

F. GOUD,

Leeraar aan de Ambachtsschool te Delft.

452 bladzijden druks, groot 8°, met 558 figuren tusschen den tekst.

Deel II (Machinale bewerking) verschijnt in het midden van dit jaar.

De prijs van het complete werk bedraagt in 2 deelen gebrocheerd **f 7.50,**

de 2 deelen in één linnen band gebonden **f 8.50,**
de 2 „ „ twee „ banden „ **f 9.—,**

F. OOSTERHOFF
≡ **ANTIQUITEITEN** ≡
VOORSTRAAT 43 - DELFT

15

ALLES (10)

wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door **N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & BRINKMAN** Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

JOH. A. LOMMERS (6)

MOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.

Ook voor uw **Bindwerk** het adres.

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN MAANDAG 10 MAART 1924.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

REDE, GEHOUDEN DOOR DEN HEER L.L.W. VAN SOEST,
BIJ GELEGENHEID VAN ZIJN INSTALLATIE ALS PRE-
SIDENT VAN DEN SENAAAT VAN HET DELFTSCH STU-
DENTEN CORPS, OP DINSDAG 4 MAART 1924.

Mijne Heeren Senatoren, Honorair- en Oud-Senatoren,
Mijne Heeren leden van het Delftsch Studenten Corps.

Mijnheer Driessen.

Zoo juist heb ik uit Uw handen het insigne van President van den Senaat ontvangen. Ik weet dat zware plichten aan mijn functie verbonden zijn, ik ben er echter trotsch op deze plichten voor het heil van het Delftsch Studenten Corps te mogen vervullen. Ik ben in het bijzonder verheugd dat ik de taak, die U sinds eenige maanden hebt vervuld en die U thans noodgedwongen neerlegt, kan overnemen. Uw Senaat toch heeft zich gekenmerkt door het nemen van besluiten die wezen op een nieuw-doorgedrongen geest en het inslaan van nieuwe wegen. En op dit oogenblik ben ik verheugd te weten dat de plannen die ik mij ontworpen heb, ook reeds door Uw Senaat ten deele zijn overwogen, dat veel ook, van wat ik wenschelijk oordeelde, reeds door Uw Senaat is begonnen.

Mijnheer Driessen. Sedert anderhalf jaar jaar hebt gij Uw beste krachten gewijd aan ons Corps; gij hebt dit gedaan met de ernst en nauwgezetheid die U kenmerken, wij zijn U groote dankbaarheid verschuldigd, dat gij na de vervulling van het lidmaatschap van den Lustrum-Senaat, ook dit jaar weer Uw werkkraft ten dienste van het Corps hebt gesteld. En met een gevoel van voldaanheid moogt U terug zien op de resultaten waarop de Senaten waarvan U deel uitmaakte kunnen bogen. Ik spreek de hoop en verwachting uit, dat gij ook voor de toekomst den Senaat zult willen blijven steunen in zijn arbeid.

Mijne Heeren Mede-Senatoren.

Ik prijs mij gelukkig dat ik sinds Uw intrede in den Senaat in de gelegenheid ben geweest geregeld contact te houden met U allen en ik vertrouw er op dat de banden van goede vriendschap die ons nu reeds binden, in den Senaat nog sterker aangehaald zullen worden. Een samenwerking in dergelijke omstandigheden kan niet anders dan ten goede komen aan onzen arbeid. In de woorden die ik tot den heer Driessen richtte, sprak ik reeds over de vele punten waarop het inzicht van den vorigen Senaat overeen kwam met het mijne. Ook in dit opzicht vertrouw ik erop dat onze Senaat homogeen zal zijn.

Mijne Heeren Honorair- en Oud-Senatoren.

Van U hoop ik tijdens mijn Senaatspresidium dezelfde medewerking te ondervinden als waarvan gij reeds zoo ontelbare malen blijk hebt gegeven. Uw onverflauwde belangstelling in zaken ons Corps betreffende en Uw ijver om, waar dit noodig blijkt, behulpzaam te zijn, vervult mij met gevoelens van erkentelijkheid. Door de instelling van bijzondere Senaatscommissies kan van Uw medewerking een zeer hoog nuttig effect verwacht worden.

Mijne Heeren.

In een moeilijken tijd aanvaard ik het Presidium van den Senaat; groot is het aantal problemen die onder de oogen moeten worden gezien, nieuwe wegen zullen gezocht en betreden moeten worden, wellicht zal niet alles waar wij vroeger prijs op stelden onveranderd gehandhaafd kunnen blijven. Het zal de taak van onzen Senaat zijn de vraagstukken, die ons thans bezig houden, nader te onderzoeken en aan de Corpsvergaderingen voorstellen dienaangaande voor te leggen.

Het Corps zal zich dienen aan te passen (evenals de Societeit dit reeds gedaan heeft) aan de veranderde omstandigheden.

Wanneer hervormingen noodig blijken dan zal niet geschroomd mogen worden deze tijdig in te voeren en met kracht aan de tenuitvoerlegging te werken.

Gedurende de laatste maanden heb ik getracht mij een zoo zuiver mogelijk oordeel te vormen omtrent de redenen, dit het kleiner percentage ingeschrevenen dat het Corps thans omvat, kunnen verklaren.

Deze redenen laten zich voornamelijk in drie categoriën indeelen, n.l.:

- 1e. de financieele bezwaren verbonden aan het Corpslidmaatschap;
- 2e. de groentijdsbezwaren;
- 3e. algeheele belangstellingloosheid voor zaken buiten de studie.

Elk dezer redenen wil ik in het kort nagaan.

De algeheele belangstellingloosheid is een euvel waartegen geen hervormingen baten. Slechts wanneer het Corps weer een

actieve plaats gaat innemen in de studie te Delft, zou dit er in kunnen slagen deze ingeschrevenen blijvend te interesseeren voor het Delftsch Studenten Corps.

Over de groentijdsbezwaren kan verschillend geoordeeld worden. Ik geloof niet, dat enkel het groentijdsbezwaar velen, op wier lidmaatschap het Delftsch Studenten Corps prijs behoort te stellen, zal weerhouden om toe te treden. Toegegeven moet echter worden dat het woord „Groentijd” nog steeds in de ooren van velen een magischen en onaangename klank heeft behouden, dat menigeen nog met een lichte huivering terug denkt aan de verhalen van tientallen jaren geleden, dat velen ook aan het begrip Groentijd nog gedachten associeeren die, wanneer men kennis neemt van de werkelijkheid, veelal beschouwd kunnen worden als de producten van fantasie, soms ook als de gevolgen van een anti-groentijdpropaganda die, op een gevaarlijke wijze generaliseerend, de uitzonderingen als de regel, de fouten als de essentie tracht voor te stellen.

Natuurlijk geldt dit niet de meer ernstige stemmen die tegenwoordig ook in den studentenwereld tegen den groentijd worden gehoord. Het lijkt mij van belang op deze plaats het standpunt van den Senaat betreffende den groentijd uiteen te zetten.

In het Delftsch Studenten Weekblad van 15 Februari j.l. heeft de Politieke Tinnegieter een artikel aan den groentijd gewijd en hij heeft daar als zijn meening verdedigd, dat de groentijd zooals die in de laatste jaren was, zijn bestaansgrond had verloren. Als oplossing gaf hij een groentijd op voet van gelijkheid, die langer zou duren en de nieuw-aankomenden beter in contact zou brengen met de vereenigingen. De mening van dezen Senaat is dat een prijsgeving van den voet van ongelijkheid voor den groentijd ongewenscht is. De fouten die den tegenwoordigen vorm van den groentijd nog aankleven, zijn naar zijn meening geen onafwendbare gevolgen van het huidige stelsel, doch moeten veeleer als uitwassen beschouwd en dus als zoodanig bestreden worden.

De Senaat zal dan ook in den aanstaanden groentijd ernstig waken tegen misbruiken. Meer dan vorige jaren gebruikelijk was, zal de Senaat gebruik maken van zijn bevoegdheid tot Rechtspraak, zooals die in Hoofdstuk 13 der Corpswet is vastgelegd.

Maar, mijne Heeren, ik heb echter de goede verwachting dat dergelijke strenge maatregelen niet noodig zullen blijken. De opvoedende kracht van den groentijd is de sommeerding van de opvoedende kracht, die van elk der ontgroeniers afzonderlijk zal uitgaan. Is de geest in het Corps goed, dan zal ook de groentijd goed zijn en aan den anderen kant, mocht het blijken, dat die geest middelmatig of zelfs slecht is, dan zal men ernstig moeten overwegen of niet de afschaffing van den groentijd, die dan zijn opvoedende waarde verloren zal hebben, noodig is. In zoverre zal dus de aanstaande groentijd een proef zijn. Moge die gunstig uitvallen! Ik wil hier nog eens ieder Corpslid met nadruk op zijn plicht wijzen, ook de ouderen, die zooveel er toe kunnen bijdragen om den groentijd aan zijn doel te laten beantwoorden.

Spreeken over „Corpsenthousiasme” heeft geen zin, wanneer men niet tevens bereid is steeds met zijn beste krachten den naam van het Corps hoog te houden, ook in den groentijd.

Het Groningsch Studenten Corps heeft eenige jaren geleden zijn groentijd op voet van ongelijkheid afgeschaffd. De resultaten schijnen ons niet aanlokkelijk toe.

Mijne Heeren, het is thans aan U om te toonen dat inderdaad de groentijd van het Delftsch Studenten Corps een opvoedende kracht bezit, dat de groentijd nog een levend bestanddeel van ons Corps uitmaakt.

Als volgend bezwaar tegen het toetreden van meerdere studenten tot het Corpslidmaatschap heb ik genoemd: de financieele lasten die het meebrengt. Ik stel voorop dat men hier moeilijk kan generaliseeren, daar het richten van de uitgaven naar de uitkomsten een karaktertrek is, die niet bij ieder even sterk ontwikkeld is. Bovendien werd het leven boven de geldelijke draagkracht sterk bevorderd door de uitgebreide mate van credit die door de Societeit tot dusver werd verleend. Hoewel dit door velen als een der aantrekkelijkheden van het studentenleven werd beschouwd, mogen wij er toch niet de oogen voor sluiten dat tenslotte het Corps en de Societeit er zelf de nadeelige gevolgen van ondergingen.

Hebben niet velen onder diegenen die de laatste jaren bedankten voor het lidmaatschap van de Societeit dit gedaan vanwege van de impasse, waarin zij door het credit geraakt waren?

Daarom juicht de Senaat van ganser harte de maatregelen toe die het Bestuur van de Societeit Phoenix bezig is te treffen teneinde de mogelijkheid van het leven boven de geldelijke draagkracht te verminderen. Wellicht zal hierdoor voor vele ouders een belangrijk bezwaar tegen het lidmaatschap van het Corps en de Societeit vervallen.

Het komt de Senaat bovendien voor dat de geheele levensstandaard van de Corpsleden voor vermindering vatbaar is. En in de eerste plaats geldt dit wel voor het Eerstejaar. Vereenigingen die slechts in stand gehouden kunnen worden dank zij de werving van vele eerstejaars, vereenigingen die bovendien niet meer blijken te voldoen in een gevoelde behoefte, zullen duchtig dienen te worden herzien ofwel opgeheven, zelfs

al zou dit van het Corps een belangrijk geldelijk offer vergen. De contributie voor dergelijke vereenigingen mag in geen geval meer een, practisch gesproken, automatische verhooging van de kosten voor het Eerstejaar uitmaken. Waar het een vereeniging met hooge contributie geldt waarvan de leden slechts een gering gebruik maken, daar is zeer zeker pressie om lid te worden, moreel niet te verdedigen.

Ingrijpende maatregelen zullen genomen worden teneinde de bezuiniging voor het Corps en de bezuiniging voor den Senaat (die indirect weder een bezuiniging voor het Corps beteekent) door te voeren. Het kan niet van mij verwacht worden dat ik thans reeds in finesses uitweid, daar ik nog de gelegenheid miste mij daarover een voldoende zuiver oordeel te vormen.

Mijne Heeren, ik wil U nog spreken over het artikel van een zekeren Mephisto, die in het Delftsch Studenten Weekblad onder den rubriek Delftsch Studenten Corps beschouwingen wijdt aan „de Heeren uit de Phoenixstraat”. In het No. van 22 Februari j.l. vind ik de volgende ontboezeming:

„Als te midden van hen die de leiding of het verworven ver-
„trouwen benutten voor eigen genoegen en belangen, een per-
„soon verschijnt met breeder ideeën, overtuigender in zijn ide-
„alen en met het voornemen tot plichtmatigen arbeid, dan zal
„men misschien zijn werkkraft accepteren, maar hij zal ge-
„dwongen worden al het andere goeds dat hij meebrengt, over
„boord te werpen; een nieuwe gedachte wordt in den kiem ge-
„smoord, doortastende verandering vermijdt men angstvallig.
„Komt zoo'n geschikt persoon aan het bewind eener vereeniging,
„dan blijkt weldra hoe weinig hij kan uitrichten met zijn goede
„kracht. De traagheid der omgeving, de voortdurende kanting
„tegen nieuwigheden, de drang om het oude te behouden en
„bovenal de klikjesgeest maakt het degenen, die goed willen,
„schier onmogelijk, daar waar zij hun beste krachten kunnen
„geven, ingrijpend op te treden. Zoo wordt de vorming van
„individualiteit onder de studenten gedood.”

Mijne Heeren, met een gevoel van verontwaardiging heb ik deze zeer onware en zeer tendentieuze uiting gelezen. Het moge als verontschuldiging dienen dat deze Mephisto blijkbaar vol-
slagen onbekend is met de zaken waarover hij zich op een zoo
waanwijze manier uitlaat, een feit is het dat zijn artikel op
lezers, die niet persoonlijk de toestanden kunnen beoordeelen,
een geheel verkeerden indruk zal wekken omtrent de leiding
van het Corps en zijn vereenigingen, een indruk die weinig
flatteus en bovenal onwaar is. „Zachte heelmesters maken
stinkende wonden” zegt een spreekwoord dat nog steeds waar-
heid inhoudt, maar dat een manier van schrijven zooals
Mephisto zich die veroorlooft, ooit ons Corps ten goede zal
kunnen strekken, meen ik te moeten betwijfelen.

Voortdurend schrijft hij over Klikjesgeest en Familieregeer-
ring, evenzeer onbewezen en ongeargumenteerde holle woorden.
De samenstelling onzer Besturen, Commissies en Redactie's
wettigt ten huidigen dage toch allerminst een dergelijke insi-
nuatie.

Ik spreek hierbij de hoop uit dat dergelijk ongemotiveerd
geschrijf voortaan achterwege zal blijven. Het Corps zal ermede
gebaat zijn!

Daar de verhouding van het Corps tot de organisatie's waar-
van het mede deel uitmaakt, ook een onderdeel van de Corps-
politiek vormt, wil ik hiervan ook thans aangeven wat de
Senaat als richtsnoer zal aannemen.

In tegenstelling met de verwachtingen die men ten tijde van
den Senaat Gips ervan meende te mogen koesteren, is de
Federatie niet tot een levenskrachtig lichaam kunnen uitgroeien.
De Senaat zal dienen te onderzoeken welke hiervan de gronden
zijn en tevens op welke wijze een vruchtbare samenwerking
met andere Studentenvereenigingen te Delft op de beste wijze
kan worden verkregen.

Wat de Nederlandsche Studenten Organisatie betreft, kan ik
U mededeelen dat in de Hoofdbestuursvergadering van 25 Fe-
bruari j.l. het besluit is genomen, dat het Hoofdbestuur zich
gedwongen ziet, tengevolge van het ten eenenmale ontbreken
van enthousiasme en medewerking onder de aangesloten vere-
eenigingen, voorstellen te doen tot het opheffen der organisatie.
Binnenkort kan men dus op de Corpsvergadering voorstellen
in dien zin verwachten.

Mijne Heeren, in de gegeven omstandigheden zal naar de
meening van den Senaat opheffing de eenige weg zijn. Betreurd
moet echter worden dat de tijden voor een alomvattende orga-
nisatie van de Nederlandsche Studenten nog niet gekomen zijn.
In het bijzonder springen de nadeelen in het oog, wanneer wij
ons ervan rekenschap geven dat de opheffing van de N.S.O.
tevens beteekent dat Nederland geen deel meer uitmaakt van
de Confédération Internationale des Etudiants, zoodat de be-
trekkingen, die wij met de buitenlandsche studenten onderhou-
den en die grootendeels via de N.S.O. gingen, nu ook verloren
gaan. Op de Internationale Studenten-Congressen zal Nederland
niet meer vertegenwoordigd worden; de lautheid der Neder-
landsche studenten betreuren wij, doch wij kunnen slechts het
feit constateeren en er de conclusies uit trekken.

Tot mijn voldoening moet ik hierop een uitzondering maken
voor de Vlaamsche en Zuid-Afrikaansche studenten, met wie

de betrekkingen vanuit de Nederlandsche studentenwereld reeds
buiten de N.S.O. om, op actieve wijze door het Dietsch Studen-
ten-Verbond werden onderhouden.

Teneinde van de relatie's met de overige buitenlandsche stu-
denten te redden wat nog te redden valt, zal de Senaat de mo-
gelijkheid overwegen om op andere wijze het contact te blijven
bewaren.

De kwestie der Studiehervorming aan de T. H. heeft nog
steeds niet zijn einde bereikt. Men zal van mij geen nieuwe
argumenteering van ons standpunt in deze zaak verwachten,
ik volsta er mede te verklaren, dat ik de zienswijze van den
vorigen President en van den Senaat ten volle deel.

Het verzoekschrift aan den Minister van Onderwijs is een
succes geworden; de studenten hebben zich met overgrote
meerderheid tegen de nieuwe regeling met jaar-examen uitge-
sproken, thans dient men af te wachten of het verzoekschrift
inderdaad op succes zal mogen bogen.

Er is echter nog een andere kant aan deze kwestie die zeer
belangrijk is. Sinds lange jaren had het Corps zich afzijdig
gehouden van de studie, thans heeft de Senaat, begrijpende dat
hij anders tekort zou schieten in zijn plichten tegenover de
Corpsleden in het bijzonder en tegenover de Delftsche studen-
tenwereld in het algemeen, weder op actieve wijze belangen
behartigd, die nauw verband houden met de studie aan de
Technische Hoogeschool.

Hedenmiddag heb ik de beraadslagingen van de Tweede Kam-
mer der Staten-Generaal bijgewoond. Tot onze teleurstelling
heeft alleen Dr. v. Ravesteyn bij de behandeling der Onderwijs-
begrooting melding gemaakt van onze bezwaren tegen de nieuwe
studieregeling aan de Technische Hoogeschool. Het doet ons
leed dat Dr. van der Waerden zijn rede hedenmiddag, om welke
omstandigheid dan ook, niet heeft kunnen houden. ¹⁾ Tot mijn
grote vreugde kan ik echter melding maken van het feit dat de
Minister van Onderwijs, Zijne Excellentie De Visser, bij de be-
antwoording der verschillende sprekers zijn standpunt ten op-
zichte van de nieuwe studieregeling heeft uiteengezet. De Minister
sprak over het groote aantal studenten die, blijkens het verzoek-
schrift dat de Senaat van het Delftsch Studenten Corps hem
gisteren heeft overhandigd, ernstig bezwaar maken tegen de
nieuwe regeling van de jaar-examens. Zijne Excellentie zeide
onder meer dat paedagogische gronden aanwezig zijn, om voor
de eerste en tweede jaars de nieuwe regeling onveranderd te
laten. Hij verklaarde echter voorts dat hij de mogelijkheid wilde
overwegen om voor de 3e en 4e jaars een andere regeling te tref-
fen. Ik behoef U niet te zeggen welk een groote voldoening het
voor den Senaat beteekent, dat de kans niet gering schijnt, dat
het verzoekschrift althans ten deele de gewenschte uitwerking
zal hebben. Ik wil U echter waarschuwen tegen een te groot
optimisme dienaangaande, doch kan er nog bijvoegen dat de
chef van de Afdeling Hooger Onderwijs, Jhr. M. v. Beeck Cal-
koen, met wien ik de eer had na het Kamer-debat nog een
onderhoud te hebben, mij verzekerde dat het Departement van
Onderwijs rekening hield met onze verlangens. Ons werk schijnt
dus — althans ten deele — met succes bekroond te worden.

Mijne Heeren.

Om te eindigen spreek ik hierbij de hoop uit, dat het mijn
Senaat gegeven moge zijn de vele thans aanhangige vraag-
stukken tot een bevredigende oplossing te brengen. Ik reken
daarbij op Uw aller medewerking.

Ik heb gezegd.

¹⁾ Woensdag 5 Maart heeft Dr. van der Waerden de Studie-
hervorming in de Tweede Kamer alsnog ter sprake kunnen
brengen en daarbij het standpunt der studenten verdedigd. Be-
halve hij spraken ook nog Ir. Feber en Dr. Bierema over dit
onderwerp.

L. L. W. v. S.

ANTWOORD VAN MEPHISTO.

Arme Mephisto. Van alle kanten wordt hij bestookt. Tinne-
gieter op beminnelijken, Meneer H. op minder aangename toon
en ten slotte mijn geachte Praeses met een autoritaire berisping.
Tijd om het vele zakelijke te beantwoorden heb ik ditmaal niet.
Slechts enkele misverstanden over de opvatting van mijn arti-
kelen moet ik uit den weg ruimen.

Uit hetgeen ik Dinsdagavond uit de intree-rede vernam heeft
mij in 't bijzonder het woord „tendentieus” getroffen. Ik geloof,
Meneer van Soest, dat ik ditmaal meer recht heb verontwaar-
digd te zijn — laten we echter niet als groote menschen gaan
schermutselen. Ge zult uwe bewoordingen denkkelijk wel ver-
zachten. Twee zaken uit uw rede (hervorming brengt geen ver-
andering in de geest onder de Corpsleden en de uitlatingen
over den groentijd) toonen dat we het op enkele punten zelfs
eens zijn. Om op het enkele citaat der voorlaatste maal plotse-
ling — zonder langs anderen weg tot een beter begripen te
komen — en nog wel onder het gewelf van gezag de geheele
cyclus te veroordeelen is niet correct. Mijn artikelen beoogen
geen persoonlijken, het Corps schadenden tendens, ge hoeft niet

eens tusschen de regels te lezen om dit te bemerken. Ik geef toe dat de gewraakte aanhaling wat te scherp was; grootendeels blijft zij echter juist, zooals uit de argumenten der vorige artikelen blijkt. Wilde ik nog meer aanvoeren dan moest ik persoonlijk worden; dat gaat toch immers niet. Als gij nu ook te ver gaat in uw kritiek dan komen we van kwaad tot erger. Wacht u als 't u blijft met dergelijke scherpe aanvallen tot ge het doel van dit geschrijf kent.

INGEZONDEN.

Meneer Mephisto!

Over het algemeen schrijf ik niet graag in de krant. Als ik mijn eigen woorden, zwart op wit, in nette kolommetjes gedrukt, nog eens overlees, wil ik er altijd nog heel veel in veranderen, maar dat kan al niet meer: ze zijn dan al vele malen vermenigvuldigd; dat vind ik dan vervelend — en zooals gezegd, daarom schrijf ik liever heelemaal niet.

Maar, nu had ik U wat te vertellen, en aangezien ik niet weet wie U bent, doe ik maar net als Raphaël en schrijf ik in het D.S.W. een brief; dan heb ik de meeste kans, dat niemand hem leest. De redactie begint n.l. al net als de „Heeren uit de Phoenixstraat” met krasse maatregelen tegen wanbetalers; daardoor wordt de omzet verminderd enz.

Laatst zat ik op een avondje rustig, alleen thuis, en toen heb ik Uw „Heeren uit de Phoenixstraat-cyclus” nog eens in zijn geheel door gelezen. Het was wel veel, maar het resultaat was verbazingwekkend. Nog voor dat ik was genaderd tot de heroïsche zinsnede, waarmee U de Societeit Phoenix aan den kaak dreigt te stellen, was ik tot een ontdekking gekomen, zoo wonderlijk, dat ik U hem moet mede deelen.

Uit Uw stukjes heb ik sterk den indruk gekregen, dat als er iemand is, die veel waarde hecht aan officieele bestuurtjes, aan rokken, hooge hoeden, linten en wat dies meer zij, volgens wie de beide vertrekken op het voor oningewijden verboden portaal der Soc. Phoenix het summum van studentengeluk in zich bergen, dan bent U het.

U verdeelt de Corpsleden in twee categoriën: 1e. Het kleinste deel, voor wie de genoegens van het Corpsleven zijn weggelegd; 2e. de rest, en onder deze eerste groep rangschikt U alleen diegenen, die lid zijn of zijn geweest van een of ander belangrijk bestuur.

Ik zou deze onderscheiding anders willen maken: 1e. Diegenen, die veel van hun tijd, moeite, belangstelling, en dikwijls ook geld over hebben voor het in stand houden van de organisatie, gevormd door het Corps en hare vereenigingen. 2e. Diegenen, die gaarne gebruik maken van de voordeelen, die het Corps en hare vereenigingen hun bieden, doch die, om welke reden ook, niet actief willen of kunnen medewerken aan de regeling van dit alles. 3e. Diegenen, die alleen Corpslid zijn, omdat zij wenschen aangesloten te zijn bij een vereeniging (organisatie) van studenten, en hiervoor het Corps kiezen, omdat dit tot nog toe het meestomvattende van al deze vereenigingen is; deze laatste groep is waarschijnlijk zeer klein en daar U alleen spreekt over de eerste twee categoriën, wil ik mij voorloopig ook hier toe bepalen. U zult me moeten toegeven, dat de eerste groep van personen noodig is, opdat de tweede kan bestaan (als het bestuur van Debating b.v. geen debating-avond organiseert, kunnen de leden niet debatteeren).

Die eerste groep nu, wordt door en uit alle Corpsleden verkozen. En dit negeert U heelemaal! U praat over een bedeelde en een onbedeelde groep — familieregeering — stuivertje wisselen langs de functie's — enz. en vergeet hierbij, dat de Corpsswet de meest democratische wijze van verkiezing waarborgt, die men zich denken kan. Oorspronkelijk werd, bij een open gevallen bestuursfunctie, gedurende 14 dagen aan de leden gelegenheid gegeven candidaten te stellen, waarover dan gestemd werd. Dit systeem bleek practisch niet uitvoerbaar — er werd nooit een candidaat gesteld. Nu stellen 5 personen (n.l. het oude bestuur) altijd een candidaat, en indien binnen 14 dagen niet door 10 leden een anderen candidaat wordt voorgedragen, mag verwacht worden, dat alle leden zich kunnen vereenigen met den voordracht van het bestuur; in het andere geval wordt er gestemd. Als er in de besturen dus niet de meest geschikte personen zitten, ligt de fout hierin, dat geen 10 leden de moeite hebben genomen een tegencandidaat te stellen.

Uw tweede fout is, dat U de voordeelen, die de eerste groep geniet, overschat; Uw ideeën hierover zijn — eerlijk gezegd — een beetje eerstejaarsachtig. Een feit is, dat een bestuursfunctie over het algemeen gunstig werkt op iemand's ontwikkeling; daartegenover staat echter, dat zoo iemand veel van zijn tijd aan vervelende administratiewerkjes moet geven, welke tijd hij op aangename of nuttiger wijze zou kunnen doorbrengen. Bijzonder veel directe voordeelen geniet deze groep niet; iedereen mag met een hoogen hoed in een rijtuig zitten, champagne drinken, enz.

Verder beschouwt U de tweede categorie als een groep onbedeelde, „alleen hierin niet onbedeeld, dat zij staan buiten een lafhartig gevecht”(!!). Deze heeren vinden voor zich geregeld

of voorbereid o.a. een verzoekschrift aan den Minister, een Societeit met leeszaal, een roeloods, een lezing, een uitvoering, een hockey- of tenniswedstrijd, enz., zonder dat zij hier zelf eenige moeite voor hoeven te doen — is deze groep zoo misdeeld?

Wat betreft Uw woorden over „iedere nieuwe gedachte, die in den kiem wordt gesmoord”; ik zou U aanraden nog eens goed na te gaan wat er in den laatsten tijd in het Corps en de vereenigingen is veranderd, en dan eens te bedenken of U dit verwijt nog wel kunt handhaven.

Op één punt ben ik het met U eens, n.l. de bovenetzaal; het zou prettig zijn, als hiervoor een regeling werd gevonden, die het niet meer noodzakelijk maakt, dat jaargenooten, die vriendschappelijk met elkaar omgaan, in twee tamelijk sterk gescheiden groepen worden verdeeld.

Ten slotte wenscht U een kleiner Corps; zeker, het zou misschien prettiger zijn een volgend jaar twee Corpsen op te richten, b.v. één van studenten met blauw bloed en één voor studenten met rood bloed. De „blauwen” en de „rooden” zouden dan ieder in hun eigen milieu waarschijnlijk een veel gezelliger Corpsleven hebben, maar het Corps heet nu eenmaal het D.S.C., ziet U, en het zal bij de oprichting wel de bedoeling zijn geweest dat dit zoo blijft.

Over een meer ideeële opvatting van het Corps — als band van zooveel mogelijk studenten — niet uitsluitend gezelligheidsvereeniging; over het „geven” en „nemen” van ieder Corpslid op zichzelf, hebt U in het geheel niet gesproken. U hebt U blind gestaard op het „officieele tintje aan het studentenleven”, en U hebt het eigenlijke doel van het Corps voorbij gezien.

H. H.

Meneer H. — Het is omdat ik om meer actieve belangstelling verzocht heb voor hetgeen over het Corps geschreven wordt, dat ik U deze en de volgende maal zal antwoorden op bovenstaand stuk. Werkelijk de eerste maal dat het me onaangenaam was een en ander te lezen van iemand dit het niet met me eens was, en niet zoozeer om de punten van geschil als wel op de wijze waarop Uw stuk gesteld is.

Om te beginnen met uw slot. Ik zou het doel van het Corps hebben voorbijgezien, ik had me blind gestaard op het officieele tintje van het studentenleven. En in verband hiermee haal ik aan wat Tinnegietter de vorige maal schreef dat bij mij het Societeitsleven te veel maatstaf zou zijn voor mijn beschouwingen. Hebt ge op de persoon of op de artikelen gedoeld? Ten opzichte van het eerste kan ik natuurlijk niets antwoorden, maar ten aanzien van het laatste maak ik U erop attent dat het tot nu behandelde (groentijd uitgezonderd) een vrij kleingeestig onderwerp omvat. Het doet me genoeg te merken dat er menschen zijn, die zich eveneens ergeren over de bekrompen veeten in de behandelde zaken. Ik heb ten bate van eenige belangstelling voor mijn artikelen in den beginne gegrepen in de stof der zichtbaar-directe belangen van vele Corpsleden. Daarom moet tot U het verzoek gericht Uw geduld nog wat op de proef te stellen; deze artikelen zijn nog niet ten eind.

Gij, meneer H., bent echter gaan doorborduren op het motief dier bekrompenheid. Daarover dit nog: Ik ben geen schrijver-kunstenaar, klaarblijkelijk de artikelen geen kunstproducten, waarbij men zich afvraagt: wat is de geest die er uit spreekt, welke indruk geven ze me? Mondeling heb ik reeds verscheidene malen over dien „indruk” moeten hooren; bij ieder was deze anders. Daarom vraag ik U, de stukken te „lezen” als artikelen van een heel gewoon dilettant.

Als ik schrijf, dat bestuursveeten onbelangrijk zijn, dan beteekent het natuurlijk dat ze mijns inziens onbelangrijk zijn en als Gij, H., daar niet opmaakt dat ik ze wel gewichtig vind... dan faalt ten slotte elk argument!

De zakelijke punten zal ik een volgend maal behandelen.

MEPHISTO.

BOEKBESPREKING.

DELFTSCHE STUDENTEN ALMANAK VOOR 1924.

Deze Almanak is goed.

Allereerst is het een goede Lustrum-Almanak, maar hij is toch ook niet kwaad voor 1924, al zijn de eclipsen van Venus thans onder het Mengelwerk behandeld.

Het is echter 't Lustrum en met name 't Spel Teirlinck, dat dezen Almanak de bijzondere kwaliteiten gegeven heeft, waardoor hij boven zijn voorgangers uitsteekt.

Reeds 't vignet — het mooiste Almanakvignet, dat ik in jaren gezien heb — geeft ons direct het hoofdmotief, dat we even verder terugvinden bij den kalender. Deze is flink opgezet; op een zeer hoog peil staan het titelblad — macaber pendant van de goede rectorfoto — en de Gierigheidsmaand. Van de overigen wil ik de uitnemende gelijkenissen roemen.

Twee goede politieke zinneprenten illustreren de twee hoofdkwesties van 't afgelopen jaar: De Titanenmatch over 't Spel Teirlinck en de Studiehervorming. Dit genre beeldende kunst zien wij in Delft veel te weinig en het ware te wenschen, dat

het S.W. hare betalende abonné's hierop eens geregeld vergastte.

Bij de teekeningen der Corpsverenigingen gekomen, ga ik mijn loftrumpet een toontje lager stemmen. Hier toch zien wij vrij veel aardigs, doch weinig bijzonders. 't Meeste ben ik nog bekoord door de propvolle knipoogjes van Motorclub en Tooneel, de trouwe Laga-klooytafel en het nachtelijk schaakbedrijf, on verminderd den bejaarden dirigent en de kleine prentjes: Straatmuzikanten en Ruiters.

Thans zet ik mijn trompet terzijde, teneinde lucht te geven aan mijn verbolgenheid over de kopteekeningen van Vrije Studie en Rugby, dewelke ik afgezaagd vind — terwijl die voor Tennis en Motorclub m.i. beter thuis behooren in advertenties van Eilers en „a skin you love to touch”.

Mijn blaasapparaat wederom in conditie zijnde, zoo wil ik U op de Varia-teekening wijzen. Ik vind die niet bepaald mooi, doch eigenaardig boeiend is deze droefgeestige zonderling, die met zijn ganzenroer het vreedzaam mosschenpaar belaagt.

De beste teekening uit den Almanak echter acht ik het t.telblad voor Mengelwerk. Men wordt hier vrijwel overdonderd door de zware dreigende sfeer — een stemming, waarbij 't Mengelwerk zelve eenigszins tam aandoet.

Was het vorig jaar de Almanak wel wat al te rijk voorzien van kranten zin, dit keer heeft het amoureuze genre de hoofdtoon. En wel mag dit winst heeten. Hoe aanzienlijk veel beter zijn deze eenvoudige studentenhistories dan de pathologische verdichtels van 't Sturm-und-Drangsoort. Het beste acht ik „Het Huwelijksaanzoek” en het „Verhaal van den Studeerenden Student” — beide af, goed geschreven en keurig van vorm. — Doch ook 't fragment „Anneke” heb ik met interesse gelezen. Het bevat tal van goede vondsten, heeft echter de bezwaren van een fragment en verloopt niet steeds aannemelijk. Ten slotte is de ode aan St. Nicolaas een kostelijke vlag voor het schoenenrebusje.

Maar — de overige stukken vind ik ook een heël plan lager. 't „Fragment” is vlot geschreven, doch naar den inhoud een onmogelijke draak — zoodat voor dezen auteur blijkbaar goud te verdienen is in 't ontspanningsgenre. Dit geldt niet voor den „Waren Lach”; dit soort verwarde humor kan mij niet boeien, terwijl ik het allegorisch „Voorspel” hier en daar wel even geestig, over het geheel echter bar vervelend vind.

De illustraties van het Mengelwerk zijn talrijk, pretentieloos en goed, ofschoon zij een enkele maal meer op sabotaties van den tekst lijken.

Wat geeft ons nu ten slotte deze Almanak over 't Lustrum? 't Belangrijkste is wel de bijlage Men heeft de wanstaltige corpulentie van den Almanak 1914 vermeden en gelukkig een zelfstandig bestaan aan deze bijlage verleend. Dit roode boekje is een kostelijk bezit. Het stuk van Coster is zeker het beste, wat ik tot nu toe over 't Spel Teirlinck las. Met nadruk wijst hij erop hoe veelal de praktijk der uitwerking stumperig te kort schoot, doch geestdriftig schildert hij de enkele grootsche momenten en beter dan enig ander criticus heeft hij begrepen naar welk ideaal het Delftsche Lustrumspel streefde.

Nu staan er in deze bijlage een groot aantal — over 't algemeen goed gekozen — foto's, doch zij geven maar heel weinig

weer van dat prachtige kleurige spel. Op enkelen ziet men iets van de actie, doch slechts één foto geeft een indruk van het schitterende doek en 't bonte gewemel: „De Stof op haren troon”.

Het was een goed denkbild de beide Lustrum-affiches op te nemen en ook de Muziek voor ons te bewaren. Jammer echter dat de laatste zoo lastig te ontcijferen is.

Alvorens ik eindig wil ik nog een stuk mengelwerk bespreken, dat mij na aan 't hart ligt en wel dat „Journal d'un Teirlinckiste”. Een zuiver gevoeld, niet-officieel dagboek, dat voor mij als herinnering groote waarde heeft. Allerlei kleine brokjes van die drukke Junimaand vóór 't Lustrum, tal van kleine verrassingen en ontroeringen, die wij allen ook min of meer zoo gevoeld hebben: de avond van de rolverdeling, eerste muziekfragmenten en repetities, het doek en al deze onvergetelijke momenten, met ten slotte 't afscheid van den man, die voor ons het Spel had doen leven.

Ik zeide U wel, dat 't een goede Almanak was.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

AFDEELING DER SCHEIKUNDIGE TECHNOLOGIE.

De Voorzitter van de Afdeling der Scheikundige Technologie van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het **Ingenieurs-examen voor Scheikundig ingenieur**, dat zal worden afgenomen in April 1924, zich daartoe schriftelijk moeten aanmelden bij den Secretaris, Prof. Dr. Ir. C. J. van Nieuwenburg, vóór den 20 Maart 1924.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

AFDEELING DER WERKTUIGBOUWKUNDE EN SCHEEPSBOUWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeling der Werktuigbouwkunde en Scheepsbouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan een der **Ingenieurs-examens**, welke door genoemde afdeling nog zullen worden afgenomen vóór de zomervacantie van 1924, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeling, Prof. Dr. J. M. Burgers (uitsluitend gebouw W. en S., Nieuwe Laan 76, te Delft) vóór 23 Maart 1924 onder overlegging van het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd candidaats-examen.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

CORRESPONDENTIE.

H. W. v. R. — Plaatsgebrek noopt ons uw stuk tot een volgend nummer te laten liggen.

W. v. O. — Idem.

Faust. — Idem.

ADVERTENTIËN.

DRUKKERIJ WÀLTMAN
KOORNMARKT 62

**DRUKWERK VOOR
VEREENIGINGEN**

WORDT SMAAKVOL EN MET ZORG
UITGEVOERD TEGEN ZEER BILLIJKEN
PRIJS EN SPOEDIG GELEVERD

Bij de Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WÀLTMAN Jr., Binnenwatersloot,
is verschenen:

HET TORENSPEL 1923

PRIJS f 1.25.

Voor de Corpsleden wordt bij den Almanak
een exemplaar als bijlage gegeven.

In den handel is deze bijlage verkrijgbaar
tegen bovengenoemden prijs.